

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2007/05/259

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroepschrift d.d. 27 juni 2007 van [appellant], wonende te [...]. Het beroepschrift is gericht tegen de beslissing d.d. 22 juni 2007 van [...], examinator en de mededeling van de Faculteit der Exacte Wetenschappen d.d. 26 juni 2007 om appellant voor het examenonderdeel 'Natuurkunde Practicum 2' het resultaat 'onvoldoende' toe te kennen.

I. LOOP VAN HET GEDING

Appellant heeft bij beroepschrift van 27 juni 2007, ingekomen op 28 juni 2007 en aangevuld op 3 juli 2007 beroep ingesteld tegen bovengenoemde beslissing.

Op 3 juli 2007 is het beroepschrift door het College toegezonden aan de Examencommissie van de Faculteit der Exacte Wetenschappen, verder te noemen verweerster, met de mededeling dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met de appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Naar aanleiding daarvan heeft verweerster het College bij brief van 23 juli 2007 bericht dat in de tweede helft van augustus 2007 een gesprek met appellant zal plaatsvinden.

Vervolgens heeft verweerster gesprekken gevoerd met appellant, [examinator], [...] (direct leidinggevende van de examinator), [...] (student-assistent betrokken bij de begeleiding en beoordeling van appellant) en [...] (studiecoördinator).

Een minnelijke schikking is niet bereikt, waarna verweerster op 13 september 2007 een verweerschrift heeft ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 4 oktober 2007.

Appellant verscheen in persoon.

Verweerster werd vertegenwoordigd door [...], voorzitter examencommissie, [...], lid examencommissie, [...], lid examencommissie, vergezeld van [...] examinator.

Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. FEITEN EN GESCHIL

Appellant is de studie Natuurkunde begonnen in Syrië waar hij de bachelor niet heeft afgemaakt. Het praktische gedeelte heeft hij er niet doorlopen. Besloten is dat appellant het hele 2de-jaarspracticum, bestaande uit vijf experimenten, moet doorlopen.

Per e-mail van 22 juni 2007 heeft de examinator zijn beoordeling van het onderdeel Natuurkunde Practicum 2 gemotiveerd aan appellant medegedeeld. Het resultaat is onvoldoende met als cijfer 5.

De examinator geeft aan dat er wel grote vooruitgang is geboekt, vooral in het schrijven van verslagen. De beoordeling is gebaseerd op drie onderdelen: experimentele vaardigheid, werkbeprekingen en het verslag.

De experimentele vaardigheid wordt onvoldoende geacht, met name de zelfstandigheid, het in staat zijn een probleem te verkennen, theorie op de praktijk te betrekken en voorlopige resultaten betekenisvol te analyseren. Samenwerken gaat daarbij niet goed, waarbij de taal een belangrijke rol speelt. Motivatie, inzet en vasthoudendheid zijn heel goed. In werkbeprekingen geeft appellant volgens de examinerator nog onvoldoende blijk van inzicht en kan hij nog geen overzicht en structuur aanbrenge. De mondelinge presentatie was ook op alle punten nog onvoldoende. De schriftelijke verslaglegging is voldoende. Hierin heeft appellant volgens de examinerator enorme vooruitgang geboekt. Appellant maakt wel gebruik van andere verslagen en hulp van anderen, maar het is een eigen verhaal geworden, met een goede structuur en een goede stijl. Wel is analyse van de resultaten, de discussie en conclusie nog te mager, aldus de beoordeling in de e-mail van 22 juni 2007.

Vervolgens heeft appellant per e-mail van 26 juni 2006 van de administratie van de Faculteit der Exacte Wetenschappen bericht gekregen dat het resultaat van het door hem afgelegde examenonderdeel Natuurkunde Practicum 2, onvoldoende is.

III. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Appellant voert aan dat de examinerator hem al 1,5 jaar negatief beoordeelt en dat hij nu niet verder kan met zijn studie. Het cijfer heeft betrekking op de laatste 2 experimenten die hij alleen heeft gedaan. De docent en de student-assistent zeiden dat hij het heel goed gedaan had, en toch kreeg appellant een onvoldoende. De student-assistent is echter van mening veranderd nadat hij met de docent gesproken had. Appellant vraagt zich af wat de docent bedoelt met zijn oordeel dat appellant onvoldoende zelfstandig is. De student-assistenten zijn er om te helpen. Als appellant hun niets mag vragen, kan hij even goed alleen thuis aan het werk gaan. Wat betreft de samenwerking geeft appellant aan dat de samenwerking met [medestudent] tijdens de eerste experimenten niet goed ging. [Medestudent] is ermee gestopt omdat hij het te moeilijk vond. De laatste experimenten heeft appellant alleen gedaan.

Verweerster geeft aan dat de faculteit een geschiedenis van enkele jaren met appellant heeft, waarin veel in hem geïnvesteerd is. Appellant wilde beginnen met het master-programma maar omdat hij nog geen feeling had met experimenteren en met de academische werkwijze die daarbij hoort, is besloten dat hij alle 5 experimenten van Natuurkunde Practicum 2 moet doen. De eerste 2 experimenten heeft hij tezamen met [medestudent] gedaan. Dat [medestudent] zijn studie heeft stopgezet liep slechts toevallig samen met de samenwerking met appellant. Omdat appellant een enorme claim op de begeleiding legde, is besloten hem de laatste experimenten alleen te laten doen. Er heeft toen een omslag plaatsgevonden doordat appellant met veel inzet heeft gewerkt en gebleken is dat hij zich de stof eigen heeft gemaakt. Maar het niveau is te laag, vooral voor wat betreft het problematiseren, namelijk zelf onderzoeksvragen stellen, uitwerken en uitvoeren. Appellant mag vragen stellen aan de begeleiders maar dient dat te doen vanuit problematisering hetgeen iets anders is dan vragen wat hij moet doen of wat de oplossing is. Verweerster concludeert dat uit de gesprekken die zij heeft gevoerd, haar duidelijk is geworden dat er een discrepantie is tussen wat breed gedeeld wordt over zijn vaardigheden, het niveau en zijn feitelijke capaciteiten en wat appellant daar zelf van vindt.

IV. OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

De ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is gericht tegen de beslissing van de examinerator en examencommissie en is binnen de daarvoor gestelde termijn ingesteld zodat het College bevoegd is van het beroep kennis te nemen.

De beoordeling

Het College dient thans te beoordelen of verweerster in redelijkheid tot de onvoldoende beoordeling heeft kunnen komen.

Daarover overweegt het College dat de docent de beoordeling uitvoerig heeft gemotiveerd in zijn e-mail van 22 juni 2007. Daarin is de beoordeling gebaseerd op 3 pijlers - experimentele vaardigheid, werkbesprekingen en het verslag - die vervolgens afzonderlijk zijn toegelicht.

Aan de hand van vragen ter zitting, is het College duidelijk geworden dat de gebrekkige Nederlandse taalbeheersing een extra moeilijkheid voor appelland vormt maar dat de docent daar voldoende rekening mee gehouden heeft. Zo heeft de docent appelland de mogelijkheid geboden om zijn mondeling verslag in het Engels te doen doch appelland gaf voorkeur aan het Nederlands.

Voorts is het College ter zitting gebleken dat tussen partijen vooral verschil van mening bestaat over de vereiste zelfstandigheid bij het experimenteren en het blijk geven van inzicht en overzicht tijdens de werkbesprekingen. Uit hetgeen daarover in de beoordeling is aangegeven en ter zitting uitvoerig is uitgelegd, komt naar het oordeel van het College consistent en voldoende aannemelijk naar voren dat de vaardigheid van het zelfstandig experimenteren en het zelf stellen van onderzoeksvragen en het analyseren van resultaten, beneden het vereiste niveau liggen. Het gegeven dat andere zaken (verslag, motivatie, inzet, vasthoudendheid) verbeterd zijn dan wel als goed beoordeeld zijn, staat er niet aan in de weg dat een te beperkte experimentele vaardigheid en te beperkt inzicht en overzicht bij werkbesprekingen, de onvoldoende-beoordeling kunnen dragen. Nu genoemde redenen uitvoerig in de beoordeling van 22 juni 2007 zijn aangegeven, oordeelt het College dat de beoordeling voldoende zorgvuldig is gemotiveerd. Aan het College zijn geen feiten of omstandigheden gebleken op grond waarvan zou moeten worden getwijfeld aan de beoordeling.

Het College komt tot het oordeel dat de examinerator en verweerster in redelijkheid tot de onvoldoende beoordeling met cijfer 5 hebben kunnen komen.

V. OORDEEL

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 30 oktober 2007, door prof. mr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, prof dr. L.H. Hoek, prof. dr. ir. G. van der Laan, mw. F. Oulahsen, drs. T. Mekking, leden, in aanwezigheid van mr. H.E. Mertens, secretaris.

Was getekend,

prof. mr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. H.E. Mertens
secretaris